

Најбољи – Чегар и атлетичари

Шеснаести пут узастопце проглашени су најбољи појединац и најуспешнија спортска екипа године међу припадницима војске. Запажени резултати кандидата на домаћој и међународној сцени учинили су своје. Стручни жири, којим је председавао Небојша Илић, селектор наше веслачке репрезентације и члан Председништва Олимпијског комитета, једногласно се определио за атлетичара, старијег водника Горана Чегара, док је назив најбоље екипе доделио Атлетској екипи Министарства одбране и Војске Србије. Специјална признања припала су заставнику Горану Тодоровићу због новог Гинисовог рекорда и Предузећу „Универзијада 2009“ за изузетну сарадњу са Војском Србије.

Ош једном смо се уверили да међу професионалним припадницима војске имамо сјајне спортисте у многим дисциплинама. Њихови успеси на домаћој и међународној сцени су тим већи јер су остварени поред редовних, најчешће тешких и одговорних дужности у својим јединицама или установама. Имали смо, као и претходних сезона, мноштво такмичења, срчаних бораца, вештих такмаца, рекорда и рекордера који се распознају по томе што носе војничку униформу или су професионално везани за Министарство одбране, Генералштаб, јединице и установе, свеједно.

Освојене су многе медаље и пехари, слављене су победе, падали су рекорди... Чуле су се похвале чак и на највишем нивоу, међу званичницима CISM (Међународни савет за војне спортове). Војска Србије је уважени члан те угледне организације. Наша делегација је прихваћена и радо виђена у породици војних спортова.

Спортисти и екипе Војске Србије на међународним такмичењима често се суочавају са чињеницом да морају надмашити себе јер су им ривали људи чији је једини задатак да тренирају и побеђују. Тако је у готово свим дисциплинама. Нама није циљ успех по сваку цену, већ јачање базе из које ће нићи квалитет.

У част краљице спортова

Вођени тим критеријумима, стручни жири се једногласно определио да назив спортисте године Војске Србије понесе старији водник Горан Чегар, руководилац кабинета Центра за обуку кадета смера Ваздухоплов-

Победе у низу

Спортиста године, старији водник Горан Чегар остварио је низ сјајних победа. Ово су његови најбољи резултати током 2009. године:

- првак Србије у маратону, Нови Сад;
- победник „Трке кроз историју“, Београд;
- победник на међународном Новосадском маратону;
- победник на Новосадском полумаратону;
- победник полумаратона у Загребу;
- победник међународног Шујичког полумаратона са рекордом стазе, Босна и Херцеговина;
- победник Меморијалне трке „Горан Раичевић“ на 5.000 метара, Београд;
- прво место на полумаратону Војске и Полиције, Сомбор;
- прво место на регионалном војном такмичењу, БиХ;
- друго место на Регионалном војном првенству у Охриду.

Као члан екипе војске Србије дао је пуни допринос освајању назива првака регионалних војних првенстава у Охриду, односно БиХ и освајању трећег места на кросу CISM одржаног у Немачкој.

ства и противваздухопловне одбране Војне академије. Реч је о узорном старешини и сјајном такмичару. Дуго је присутан на атлетским стазама, где је из године у годину сазревао, стицао искуство, померао границе властитих могућности, увек крајње борбено и максимално пожртвовано.

Горан је 15 година поклонио краљице спортова, а прве атлетске кораци начинио у Атлетском клубу „Сомбор“. Био је и фудбалска нада „Младости“ из Апатина, али га је љубав према трчању одвела у том правцу. Већ на првом званичном наступу 1994. године, као јуниор је победио на полумаратону у Сомбору. Од тада, нема кроса, средње или дуге пруге, на којима није тријумфовао. Био је јуниорски шампион Војводине на 5.000 метара, првак Србије, члан шампионске штафете 4x400 метара. Заслужни за развој његове каријере били су тренери Мира Трифунов, Недељко Ђорђић и Томислав Ашковић. У Војсци му је узор пуковник мр Бранко Бошковић, актуелни рекордер војне маратонске стазе.

Горан сваки дан тренира, трчи 15 до 20 километара. Често заједно са девојком Маријаном Лукић, нашом репрезентативком. Спортска љубав траје, а велико је надахнуће и подстицај за даље успехе. Горан је посветио пуно пажње личном усавршавању. У јуну ће дипломирају на Факултету за менаџмент у спорту Универзитета Едукус. Ректор, професор др Александар Андрејевић и његов колега Огњен Бакић препознали су Горанов таленат и понудили му заједничке спортске пројекте.

Протекла сезона била је дефинитивно његова. Достигао је пуну такмичарску зрелост, која је помножена са марљивим радом дала резултате на домаћим и међународним атлетским стазама.

Наследници шампиона

Међу екипама, једна је подигла победничку заставу – састав атлетичара Министарства одбране и Војске Србије. Они су наследници асова какве смо имали деведесетих година, када се у снажном замаху, упркос многим тешкоћама, развио маратонски покрет међу професионалним припадницима војске. Тешко је набројати сва имена, али родоначелнике ћемо свакако памтити. То су пуковник мр Бранко Бошковић, први спортиста године у Војсци, и пуковник у пензији мр Милорад Живановић, ондашњи начелник Катедре за физичко васпитање. Одговорали су генерације средње и дугопругаша који су остварили читав низ победа, а бисерни низ од три узастопна тријумфа у екипној конкуренцији на чувеном Московском маратону остаће златним словима забележен у историји војног спорта.

Атлетичарска екипа је хомоген састав где влада велико другарство и колегијалност. Младост је њихово обележје и простор за напредак. Ове године тренирали су и такмичили се под руководством потпуковника мр Драгана Тодорова, професорке Снежане Станчетић, референта за физичко културу Друге бригаде, њене колегинице Соње Петровић из Четврте бригаде и професора Стевана Грујића са Војне академије.

У саставу су били капетан Александар Нешевски, потпоручници Далибор Станковић и Дарко Живковић, старији водник Горан Чегар, водник Мирослав Бојовић, кадети Невена Јовановић и Александар Ми-

Специјална признања

Опет у духу традиције, жири овогодишње акције за избор спортисте године доделио је специјална признања. Реч је о дометима које завређују свако поштовање, а не налазе се у задастој конкуренцији.

Прво је припало заставнику Горану Тодоровићу, припаднику 63. падобранског батаљона. Позната је његова тешка повреда задобијена на обуци, а још познатија срчана борба свестраног спортисте и човека пуног духа да устане из инвалидских колиџа.

Доказујући да нада никада не умире, а предаја не постоји у свести правог војника, Горан је прошле године на небу изнад Словеније извео падобрански скок у тандему са висине од 8.453 метара, што је нови светски рекорд међу параплегичарима и податак за Гинисову књигу која је забележила његов резултат. Био је то његов 987. скок у каријери. Спољна температура ваздуха била је минус 53 степена Целзијуса! Одмах после скока, Горан је извео ронилачки зарон и снимао околину са подводног камером.

Специјално признање намењено је и Предузећу „Универзијада 2009“. Пре свега због изванредне сарадње са структурама у систему одбране за време организовања, односно одржавања највеће спортске манифестације и несумњивом доприносу развоју војног спорта. Тај колектив је много учинио на побољшању спортске инфраструктуре војних објеката, пре свих Војне академије, и подизању стандарда живота и рада, уопште.

Жири

Овогодишњи жири за избор спортисте и спортске екипе године имао је пет чланова. Била је заступљена реч струке, науке, јавности...

Жирију је председавао некада наш познати веслач Ненад Илић, вишеструки државни првак, светски универзитетски шампион 1983. године, члан чувених двојаца и четвараца, освајача многих медаља на великим такмичења. Као тренер освојио је 21 медаљу на највећим веслачким смотрима. Данас је тренер наше веслачке репрезентације и члан председништва Олимпијског комитета Србије.

Пуковник мр Бранко Бошковић је заменик начелника Војне академије, незаборавни маратонац, рекордер, носилац првог звања војног спортисте године.

Велики допринос раду жирија дао је и пуковник Зоран Шћекић, осведочени стручњак, начелник реферата за физичку обуку у Управи за обуку и доктрину Генералштаба ВС.

Раденко Мутавић, заменик главног уредника магазина „Одбрана“, и Бранко Копуновић, уредник у нашем магазину, били су представници редакције у саставу жирија.

Најбољи спортисти и спортске екипе у војсци од 1994. до 2008.

1994.
Бранко Бошковић, атлетичар
„Небеске видре“

1995.
Рајко Балтић, рвач
„Небеске видре“

1996.
Горан Микеџ, стрелац
Екипа маратонаца ВЈ

1997.
Стеван Плетикосић, стрелац
„Небеске видре“

1998.
Драган Јаћимовић, алпиниста
„Небеске видре“

1999.
Драган Јаћимовић, алпиниста
Маратонски тим ВЈ

2000.
Драган Јаћимовић, алпиниста
„Небеске видре“

2001.
Иван Ђорђевић, падобранац
„Небеске видре“

2002.
Иван Стефановић, каратиста
Карате екипа студената Војне академије

2003.
Младен Тепавчевић, пливач
„Небеске видре“

2004.
Милош Радојичић, каратиста
Вишебојци Војне академије

2005.
Горан Чегар, атлетичар
Репрезентација ВСЦГ у војном пентатлону

2006.
Драган Мићић, кикбоксер
„Небеске видре“

2007.
Игор Вуковић, оријентирац
Стрелачка дружина „Академац“

2008.
Саша Петровић, стрелац
„Небеске видре“

лосављевић, војници Марко Петровић, Милош Салашки, Ђорђе Новковић, Ненад Мићић и Никола Стаменић.

Они су, сем осталога, победили на Регионалном војном првенству у полумаратону CISM (Охрид), освојили су треће место на кросу CISM у Немачкој, заузели су седмо место на 42. војном првенству у маратону. Њихови чланови су освојили прво, друго и треће место на поменутој трци у Немачкој и друго место на Првом светском првенству у дворани на стази од 3.000 метара у Атини.

За њихова имена ће се још чути јер су будућност наше краљице спорта. ■

Бранко КОПУНОВИЋ